

„TITO JE POKOPAN - NIJE UMRO“

SIMBOL DANA POBJEDE U EUROPI

Vijest: „ Umro je Drug TITO“ 04. svibnja 1980.godine, u 17,00 sati na HTV, obišla je svijet brzinom svjetlosti. Od tog momenta, Njegov lik i djelo ne silazi sa stranica svih imajućih sredstava javnog informiranja, brojnih i raznovrsnih publikacija u svim zrelim društvima i ozbiljnim državama koje znaju držati ravnotežu **između ZLA, koje je poraženo i DOBRA, s kojim je pobijedeno.**

Josip Broz TITO po rođenju Hrvat, a po porijeklu RC vjere, ideološki komunista i internacionalista. **Čelni čovjek KPJ, bez dvoumljenja, na okupaciju Jugoslaviju od faši-nacističkih država, je odgovorio pozivom narodu na otpor i oružanu borbu.**

Formiranjem partizanskih jedinica, odnosno NOV i POJ, od početka okupacije, iz dana u dan, do završetka 2: svjetskog rata, pobjeđuje neprijateljske oružane snage i njihove sluge, oslobađajući teritorije, ne samo to, **nego priključuje mnogaoteta i darovana područja Matici zemlji** (Istru, Slovensko primorje, Međimurje, Podunavlje Hrvatsko primorje i Dalmaciju) do konačnog oslobođenja zemlje, nove utemeljene **Demokratske Federativne Jugoslavije.**

Tito je jedini vrhovni zapovjednik koji je bio ranjen u 2. svjetskom ratu.

Njegovoj sahrani je prisustvovalo 129 delegacija iz 127 zemalja. Među njima 38 šefova država. Zajedno našli su se okupljenih četiri suverena – kralja i šest prinčeva iz kraljevskih obitelji. **U ime SAD, tadašnji aktualni Predsjednik na sahranu je poslao majku, do tada, nezabilježeno u svijetu.**

Pioniri i omladina Jugoslavije su napisali: „Najdraži naš druže Tito, štafeta mladosti, izraz nemjerljive ljubavi i najduljeg poštovanja pionira i omladine Jugoslavije, opraštamo se od Tebe s porukom, da mladost naše slobodne, samoupravne, nesvrstane domovine, zajednice zbratimljenih naroda i narodnosti, nepokolebljivo nastavlja Tvojim putem. Tebi je mladost bila bliska. Ti si s mladima stvarao našu budućnost. Ti si nas osvijetlio svijetu, a svijet si približio nama. Ti si nas učio kako se voli i mi ti ljubav uzvraćamo...“.

Te kolosalne riječi, koje su činile nit života prekinuli su oni, s početka 90-tij godina prošlog stoljeća koji su otpočeli agresiju

, a ratovanjem pokušali ostvariti cilj, pod sloganom: „

Jedna država, jedan narod i jedan vođa

“. Riječ je, dakle, o onim koji ne znaju završiti rat, gubeći se i dalje oko toga

; je li u ratu pobijedilo DOBRO ili ZLO

DOBRO, što bi uzdizalo antifašističke pobjednike ili ZLO, što bi moglo hraniti staru ili novu nostalgiju za gubitnicima.

Dok su prisutne ove dileme, koje nemaju ama baš nikakvo uporište u povijesnoj zbilji, kao nigdje drugdje, **u RH i dalje bit će prisutno bježanje od zaslužene pobjedničke časti, skrivajući svoj antifašizam, brišući i uništavajući spomene, a posebno spomene na lik i djela Josipa Broza TITA, pri čemu vladajući, htjeli priznati ili ne, zbog oportunitizma, prema sjećanjima poraženih, pogoduju interpretacijama na štetu Hrvatske i Hrvata.**

Ma koliko ta nastojanja bila evidentna i promidžbena, ipak, nije moguće „zarobiti“ niti „poniziti“ vrijednosti i dostignuća antifašizma Hrvatske zajedno s maršalom TITOM jer pripadaju **Danu pobjede nad nacizmom i završetku 2. svjetskog rata u Europi i širom svijeta**

TITO je pokopan u kući svijeća u Beogradu, ali nije umro o čemu, svjedoči rijeke ljudi koja godinama posjećuje njegovo počivalište.

Piše: Krešimir Sršen, prof.